

רב צבי א' נויגרשל

נבואת משה רבינו במשנת הרמב"ם

- ☰ -

הרבב"ם מונה ארבעה הבדלים בין נבואת משה רבינו לנבואת כלשאר הנביאים¹. נבואת משה שונה מבחינה מהותית, כי "הוא אביהם של כל הנביאים שקדמו לפניו וhubaim אחריו, הכל הם למטה ממנו במעלה, והוא בחיר הי' מכל המין האנושי..." ושהוא עליו השלום הגיע לתכילת הרוממות. מעל האנושות עד שהשיג המעלה המלאכית ונעשה במעלת המלאכים" וכיו"². וכן "יהא למדת שככל הנביאים כשהנבואה מסתלקת מהם חזורים לאלהלים שהוא צרכי הגוף כולם כשר העם, ולפיכך אין פורשים מನשותיהם, ומשה רבינו לא חזר לאחלו הראשון לפיכך פריש מן האשה לעולם ומן הדומה לו, ונקשרה דעתו לצור העולמים ולא נסתלק מעליו ההוד לעולם וקרן עור פניו ונתקדש כמלאכים"³. וחוזה של נבואת משה מבחינה עקרונית היא יהושבתו בו כוחות הדמוניים והחוושים בכל השוגטים ונתבחל כחו המעורר ונשאר שכל בלבד, ועל עני זה אמרו עליו שהוא מדבר עם הי' בלא אמצעות המלאכים"⁴. ההבדלה בין נבואת משה לשאר הנביאים היא הבדלה מהותית לא הבדלה כמותית. הנבואה הכללית לדעת הרמב"ם היא הכרה ייחודית. יהוזה נובע מצירוף שני כוחות באדם: הכוח השכלי והכוח המדמה. צירוף זה מאפשר הרחבת היקף ההשגה של האמונות האלוקיות. התהלהק הנבואי פועל כאשר שפע אלוקי שופע באמצעות "השכל הפועל" (=מלך אישים) על שני הכוחות, השכלי והמדמה, כאחד. הקשר בין האל והנביאים מתבצע במסגרת הכוחות הטבעיים והתהליכים הטבעיים. לא כן נבואת משה, היא אינה באמצעות "השכל הפועל" (=מלך אישים). שוני מהותי נוסף הוא שכן בנבואת משה פעילות הכוח המדמה. השגתו את תכני הchallenge האלוקית היא שכילת תהורה. הקשר בין הקב"ה למשה הוא ישר "פה אל פה דבר ב"⁵.

1. רמב"ם, פ"י המשניות מס' סנהדרין פרק יי. תרגום הר"י קאפת, הוצ' מוסד הרב קוק, עמי קמ"ג, משנה תורה, הלכות יסודי התורה פרק ז' הלכה ו'. מורה נבוכים ח"ב פרק ל"ה, תרגום הר"י קאפת, הוצ' מוסד הרב קוק, עמי רמייה.

2. פ"י המשניות, שם.

3. משנה תורה, הלכות יסודי התורה, שם. ועיין פ"י המשניות הקדמה למס' אבות פרק ז', תרגום הר"י קאפת, הוצ' מוסד הרב קוק, עמי ר"ס.

4. פ"י המשניות, הקדמה לפרק חלק (סנהדרין פ"י), הוצ' מוסד הרב קוק עמי קמ"ב. עיין מוג' פרק ל"ה, שם, עמי רמייה.

5. עיין צבי א' נויגרשל, צא ולמד, תורת הנבואה לרמב"ם, עמי ל"א-ל"ג.

המסקנה הנובעת מהבנה זו היא: "והויאל ודברנו במהות הנבואה והודענו אמיתתה ובארנו כי נבואת משה רבינו נבדلت מבואת זולתו, לכן אני אומר כי מאותה ההשגה בלבד נתחייב הקריה אל התורה, כי קרייה זו של משה רבינו לא קדמה כמותה לשום נברא ממי שידענו מאדם עד לו, ולא באהו אחורי קרייה כמותה לאף אחד מביאנו, וכך יסוד הוא בתורתנו שלא תהיה זולתה לעולם, ולפיכך לפי השקפתנו לא היתה שם תורה ולא תהיה זולת תורה אחת והיא תורת משה רבינו"⁶.

קבלה של תורה מאה/, תורה מן השמים, תיתכן אך ורק ע"י נבייא במעלתו הייחודית של משה רבינו. על כן תורה זו אשר ניתנה למשה מאה ה' היא אחת ולא הייתה ולא תהיה תורה אחרת⁷. התופעה הייחודית החד-פעמית של נבואת משה רבינו מבטיחה את נצחותה ואי השתנותה של תורה משה.

מסקנה נוספת היא, שאין לנביאים מעמד בתחום ההלכה ופירוש התורה "הא למדות שאין נביא רשי לחיש דבר מעטה, לפיכך אם יעמוד איש בין מן האומות ובין מישראל ויעשה אותה או מופת ויאמר שה' שלחו להוסיר מצוה או לגרוע מצוה, או לפרש במצויה מן המצוות פירוש שלא שמענו ממשה וכי הרי זה נביא שקר שהרי בא להכחיש נבואתו של משה" וכור. יוכן אם עקר דבר מדברים שלמדנו מפי המשועה או שאמר בדיון מודיע תורה שה' צווה לנו שהדין כך הוא, והלכה כדברי פלוני הרי זה נביא שקר ויתנק, אך"פ' שעשה אותה שהרי בא להכחיש התורה שאמרה לא בשםים היא" וכור.⁸

מתן תורה מן השמים היה מאורע היסטורי חד-פעמי למשה ורבינו בלבד. לפיכך לא יתכן שנביא לאחר משה יקבל תורה מאה ה'. התורה נמסרה למשה. מכאן ואילך "לא בשמים היא", אין תהליך של מסירת תורה מאה ה' לבני אדם. מעמד הר סיני כמעמד מתן תורה הוא מעמד חד-פעמי: "כי לא קדם כמותו ולא יתאחד"⁹, על כן, לא יתכן כי יעמוד נביא לאחר משה ובתקופה היוטו נביא ימסור בשם ה' דברי תורה, שהרי בזאת יש משום מתן תורה נוסף למטען תורה למשה רבינו.

- ۲ -

הרמב"ם מחזק את העקרון כי תורה ה' שניתנה למשה היא אחת, נצחית ובלתי משתנה מכיוון אחר. התורה האלוקית היא שלימה בתכלית השלימות והאיוזן. לכן, לא תיתכן תורה אחרת מאשר ה': "כי הדבר השלם בתכלית האפשרית במינו, לא יתכן

6. מורה נבוכים ח"ב פרק ל"ט, תרגום הרוי קאפה, הוצ' מוסד וrob קוק, עמי ר' ז"ב.
7. מסקנות אלו נסתחו ע"י הרמב"ם בהקדמה לפרק חלק, בה קבע את יג' היסודות. היסוד השביעי, נבואת משה בהבנה מן הנביאים האחרים. היסוד השמיני, תורה מן השמים. היסוד התשיעי, הביטול - והוא שזו תורה משה לא תבטל.

8. הלכות יסדי התורה פרק ט' הלכת ג-ה. עיין בהקדמה לפני המשניות, הוצ' מוסד הרב קוק, עמי ז' ואילך.

9. מורה נבוכים ח"ב, פרק ל"ג, שם, עמי ר' ז"ב.

שימצא זולתו במינו כי אם פחות מאותה השלים או בהזומה או בגערן"¹⁰. לא יתכן שני דברים שונים מאותו מין שהיה שנייהם שלימים בתכילת השלים. لكن לא יתכן שתי תורות אלוקיות שלימות בתכילת השלים והאיזון. המשקנה היא אפוא שתורת הי' שניתנה למשה שהיא שלימה בתכילת השלים והאיזון, אין בלהה.

צריך עיון מדוע הרמב"ם נדרש להזק את יסוד הנצחות עיי' טענה נוספת מתוך מהותה של תורה ה', מדוע איינו מספיק הביסוס דלעיל, יהוד מעלה וחדר פעמויתה של נבואה משה רבינו. ונראה לי הסבר העניין. ההבחנה בין נבואה משה ונבואה שאר הנביאים כմבוואר לעיל, אינה מסבירה את נבואה משה. היא אינה נובנת לנו את הכלים להבנת נבואתו הייחודית של משה. היא מאפיינת את יהודת של נבואה משה רבינו, היא קובעת את מעמדו המיחוד בעת קבלת התורה במעמד הר סיני¹¹. אבל אין ההבחנה מסבירה את המעלה המייחדת של משה, אין היא מסבירה את התקשרות היהודית של הקב"ה עם משה. הרמב"ם מסכם כך:

"דע זה וזכרו לפיה שאי אפשר להכנס למעמד הר סיני יותר מאשר זה שהזכו לו לפי שהוא מכל סתרי תורה, ואmittתאותה ההשגה והיאך היה המצב בה נעלם ממנו מaad, לפי שלא קדם כמווה ולא יהיה אחריו, וכן דעתו"¹². מכיוון שעלהו היהודית של משה, מקבל תורה ה', היא מסתורי תורה, והיא מבשת את עקרון הנצחות, על כן נתק הרמב"ם לחיזוק נסף של עקרון זה. חיזוק מתוך הבנת מהותה של תורה.

את הטענה בדבר שלימותה בתכילת השלים של תורה ה', הרמב"ם מקבל על עצמו לבסה וلهסבירה: "וכאשר נזכר בדבר זה בטעמי המצוות יתבאר לך מצדקה וחכמתה מה ראוי להתבאר, ולפיכך נאמר בה תורה ה' תמיינה"¹³. لكن נראה לרמב"ם כי טענה זו מוסיפה חזוק ביסודו לעקרון הנצחות.

הרמב"ם מוסיף כי הייחוד של משה רבינו הוא לא רק במעמדו הנבואי, כי אם גם במופתים שעשה: "ויכך גם המצב לדעתו במופתיו ומופתיו זולתו למופתיו איינו מסוג מופת שאר הנביאים"¹⁴. כשם שהتورה מעידה בעניין מעלהו הנבואה: "וילא קם נביא עוד בישראל כמושה אשר ידעו ה' פנים אל פנים" (דברים ל"ד), כך היה מעידה על יהודו בעשיות האותות והמופתים "ויהוא אמרו ולא קם עוד וגוי לכל האותות והמופתים" וכיו¹⁵.

הרמב"ם מסביר את יהודו מופתיו של משה; "וילא ההבדל בין מופתיו באופן כללי למופתיו כל נביא באופן כללי, הרי כל המופתים אשר עשו הנביאים או נעשו להם ספרו אותן ייחדים מבני אדם... פרט למשה רבינו, ולפיכך באර הכתוב על דרך

10. מורה נבוכים ח"ב, פרק ל"ט, שם, עמי רניאג.

11. עיין מוש"ב פרק ל"א, שם, עמי רמ"ב: "נראה לי כי במעמד הר סיני לא היה כל המגיע למשה והוא כולם הגיעו לכל ישראל, אלא הדברו למשה לבדו" וכו'.

12. שם, עמי רמ"ג-רמ"ד.

13. מוש"ב, פרק ל"ט, שם, עמי רניאג.

14. מוש"ב, פרק ל"ה, שם, עמי רמ"ב. ועיין רמ"ז פי התורה דברים ל"ד, יא ד"ה וטעם לכל האותות.

ההודעה שלא יקיים נביא לעולם שייעשה מופתים בפירושים נגד תומכיו ומתנגדיו וכי שעשה משה... ואחרobar כי אותם המופתים היו לפארה וכל עבדיו וכל ארצו החולקיים עליו, והוא גם במעמד כל ישראל הנוהים אחורי לעניין כל ישראל, וזה דבר שלא נמצא לנביא לפניו¹⁴. היחיוד של מופתים משה הוא: א) הם נעשו בפומביות לעניין בני; ב) הם נעשו גם לעניין מתנגדיו החולקיים עליו.

- ג -

צריך עיין במה מתאפיינת מהותית מעלה משה רבינו לעומת כל הנביאים על ידי המופתים שעשה, הרי אין הבדל מהותי בין מופתיהם לבין מופתני הנביאים. מה משמעות הקביעה כי מופתים משה נעשו במעמד כל ישראל נגד תומכיו ומוגנדי החולקים עליו? נראה לי כי הדגשת יהודו של משה רבינו בתחום האותות והמופתים באלה למדונו פן אחר במעלתו של משה, נוסף לפן של מעלו הנבואה, אשר מחמתה קיבל תורה מאותה הי' מן השמים. נסbir פן יהודי נוסף זאת. שלושה הם דרכי ההנאה האלוקית.

א) ההנאה הטבעית: הקב"ה קבע בששת ימי בראשית את החוקים על פיהם יתנהל העולם בכל מערכותיו. היחס בין הבורא לבריאת הוא בזמנים ההתמדה, הקביעות, היציבות של פעולת הממערכות השונות על פי החוקים שנקבעו ע"י בורא עולם.

ב) הקב"ה מפעיל את חוקי הטבע בהתאם למעשי בני אדם תוך הcppטם לעקרון שכר ועונש. התגובה האלוקית למעשי בני אדם באחאמצות חוקי הטבע¹⁵.

ג) ההנאה אלוקית ניסית: הקב"ה משנה סדרי בראשית להודיע לכל בא עולם: "ישיש לולם אלוקה מחדשו ווידע ומשגיח ויכל"¹⁶.

"יחוד מעלו של משה רבינו הוא, שעיל ידו באח לאילוי ההנאה האלוקית הניסית. על ידו הופיע הקב"ה במערכות הטבע וההיסטוריה שלא בהתאם ושלא באמצעות החוקים שנקבעו בששת ימי בראשית. ע"י משה הופיע הקב"ה הפעם בגליה כמנהיג מערכות הטבע וההיסטוריה. כשם שמעלתה של נבואת משה מתאפיינת בקשר הישיר בין ובין הקב"ה "פה אל פה אדבר בו", כך מתאפיינת מעלו בזה, שעיל ידו הקב"ה מנהיג את עולמו ההנאה גלויה-ניסית".

במעמד הר סיני היה הדיבור האלוקי למשה רבינו לבדו¹⁷. עם ישראל לא קלט את התכנים אשר הtgtלו בהתגלות האלוקית בהר סיני. משה לבדו קיבל את התורה

15. רמב"ן פי הتورה, שמות ו, ב ד"ה וידבר אלקים אל משה: "אבל שכר כל התורה וענשה בעולם זהה הכל נסים והם נסרים ויחשב בהם לרואים שהוא של עולם" וכו'. עיין רמב"ן פי הتورה, ויקרא כ"ז, יח ד"ה ונתתי משכני בתוכם.

16. לשון רמב"ן, פי הتورה, שמות י"ג, טז ד"ה ולוטופות בן עינך.

17. עיין לעיל העירה 10.

מאת ה' והוא מעבירה לעם ישראל, "זה הוא ע"ה ירד לשיפולי ההר ומודיע לבני אדם מה ששמעו"¹⁸. עניינו של המעד הפומבי ברשותם של כל עם ישראל בתחתית ההר הוא אמות נבואתו של משה רבינו מקבל התורה.

כך כתב הרמב"ס: "משה רבינו לא האמין בו ישראל מפני האותות שעשה וכי ובהם האמין, במעמד הר סיני שיענו ראו ולא זר ואזינו שמעו ולא אחר את האש והקולות והפלידים והוא ניגש אל העורף ותקול מדבר אליו וכי נמצא אלה ששולח להם הם עדים על נבואתו שהיא אמת" וכיו¹⁹.

כמו כן, האמות של הנהגתה האלוקית הגדולה הניסית, האמות של היהת הקב"ה בורא עולם ומנהיגו הוא ע"י עדותם של כל אלה אשר לעיניהם נעשה האותות והמופתים ע"י משה רבינו, לעניין כל ישראל ולענין פרעה וכל עבדיו, אלה הנהנים אחר משה ואלה החלוקים עליו. ההתגלות הפומבית של הנהגתה האלוקית הניסית ע"י משה, היא עצמה העדות לריבונותו של הקב"ה ונינה ניתנת להכחשה. בזה נתיחד מעמדו של משה: "זו זה דבר שלא נמצא לפניו וכבר קדמה הודעתו האמיתית שלא יהיה לוטתו דבר זה"²⁰. הנהגתה האלוקית ניסית המופיעה ע"י משה אף היא תופעה חד-פעמית בלתי חוזרת. וזה הפן הנוסף לייחודה של משה רבינו.

לפי פירוש הרמב"ס, הקב"ה מודיע זאת לאחר מעמד הר סיני; "גביה אקים להם מקרוב אחיהם כמוני" וכי (דברים י"ח, יח). הודיעו זו היא ביאור הפסוק "הנה אנכי שלח מלאך לפניך" וכי (שמות כ"ג, כ)²¹. "יכול זה הוא הודיע להם כי המעמד האגדל אשר ראייתם, ככלומר, מעמד הר סיני, אין דבר תמידי לכם ולא בעתיד כמותו ולא יהיה תמיד, לא אש ולא ענן כפי שהוא עתה על המשכן תמיד"²². שם שבעתיד הנבאים כולם יתגלו ע"י מלאך ולא יהיה כמשה במעמד "פה אל פה בדבר בו", כך הנהגתה האלוקית לא תהיה נהגתה ניסית גלויה כפי שהיא עתה על ידי משה רבינו.

18. מורה נבוכים ח"ב, פרק ל"ג, עמי רמ"ב.

19. רמב"ס, הלכות יסודי התורה פרק ח' הלכות אי-ב/.

20. מורה נבוכים ח"ב, פרק ל"ה, עמי רמיה.

21. שם, פרק ל"ג, עמי רמ"ז.

22. שם.